

A KNEB ülése

A Központi Népi Ellenőrzési Bizottság pénteken megvitatta és elfogadta az üzeme-
gésügyi ellátás vizsgál-
latának programját. A fővá-
rosban és kilenc megyében,
ipari vállalatoknál, a bányá-
sztatban és mezőgazdasági
nagyüzemekben ellenőrzik, a
szakszervezetekkel együtt-
működve, az üzeme-
gésügyi helyzetét.

Gördülő süteményes- bolt

Ma reggel kezd meg kör-
utját a városban az a keré-
ken járó süteményesbolt,
amelyhez a „pilóta” éppen-
úgy hozzátartozik, mint az
elrusító. A Szegedi Süti-
ipari Vállalat ugyanis egy
nagy Robur-tehergépkocsit
alakított át mozgóbolttá:
péksüteményt, kalácsot, s ki-
lós kenyert is árusító gör-
dülő pavilonná.

Az újdonság bizonyára tet-
szik majd a szegedieknek,
különösképpen a Kenderfo-
nó- és Szörőipari Vállalat
dolgozóinak. Ugyanis — a
két vállalat közti megállapo-
dás értelmében — a sütemé-
nyes Robur reggel 5 óra után
„leparkol” az újszegedi szö-
vőgyár elé: vásárolhatnak a
délelőtti műszakba érkezők,
s az éjszakai munkát befe-
jezők egyaránt. Ezután a vá-
rost, a piacot járja be a ko-
csi, az útvonalat az igény, az
érdeklődés alakítja, teszi
majd véglegessé. Terv sze-
rint a mecsekre is kijár-
majd, s meleg napokon ter-
mészetesen a strandra is.

Acta a vállalati és tsz-demokráciáról

A József Attila Tuda-
mányegyetem állam és jog-
tudományi kara docensének,
dr. Papp Ignác kandidátus-
nak A demokrácia elméleti
és gyakorlati kérdései a ter-
melőszervezetekben cím-
mel írt tudományos dolgo-
zata az egyetlen legfrissebb
Actája.

A szerző szociológiai szem-
pontból vizsgálja a termelő-
szervezeteket, mint olyan
társadalmi csoportokat, ame-
lyek közvetítő szerepet töl-
tenek be az egyén és a tár-
sadalom között. Abból az
alapvető tételből indul ki,
hogy az emberek többsége
életének jelentős részét ál-
lami ipari vállalatokban és
termelőszövetkezetekben töl-
ti el. Ilyként a dolgozók so-
cializálódását, a demokrá-
tus viszonyokba való beil-
leszkedést, szükség szerint
meghatározza a szervezet
belül működő demokratikus
szervek funkcionálása. Hi-
szén az ember számára a
demokrácia kibontakozása
alapvető jelentőségű, amely
egyben alapfeltétele az em-
ber általános érvényesülésé-
nek is.

A szerző általános állam
és jogtudományi szemlélettel
elemzi hazánk termelő szer-
vezeteinek elméleti és gy-
akorlati kérdéseit. Vagyis az
egyes demokratikus formák
— termelési tanácskozás,
közgyűlés, küldöttgyűlés,
szakszervezetek, pártser-
vezetek stb. — termelőszerve-
zeteken belüli hatáskörét,
jogosultságuk előrevitelének
módjait, azoknak megva-
lósulását. Egészen egyszerű-
en arról van szó, hogy pél-
dával a vállalatok, termelő-
szövetkezetek dolgozói az
említett demokratikus szer-
vezeti formák útján a dönté-
sek előtt véleményt mond-
hatnak, részt vehetnek a
határozatok meghozatalában,
illetőleg azok végrehajtásá-
ban.

Gyár — a lakásban

Gyula utca 5. A kerék-
páros, kucsmás férfi is ve-
lünk együtt kanyarodik a
kiskapuhoz.

— Ugye, itt lakik Péter
Istvánné?

— Igen. A férje vagyok.
Ahogy befelé tartunk,
már előre szabadkozik a
rendetlenségért. — Tetszik
tudni, ott kint is van egy
kis műhely, de most a hi-
degek miatt beköltözködött
a konyhába.

Így aztán valóban meg-
felel a címnek a kép: gyár,
azazhogy műhely van itt a
lakásban. A konyhában a
Szegedi Falemezgyár részére
készít, fon gyümölcsládá-
kat a zöldkendő asszony,
Péter Istvánné. Mint a gyár
bedolgozója; egy a falemez-
gyár számos szegedi és do-
rozsmai bedolgozó munkása
közül, akik mind szerződés-
es viszonyban állnak az
üzemmel, kapják az anyagot
és 10-én a végzett munka fe-
jében a fizetést is.

— A havi átlagom 1400—
1500 forint volt tavaly, sze-
retném idén is elérni.

Egy állványzaton sok-sok
fadarab; vékonyak, hajlósak,
jórészt a mahagóni hulla-
dékából kerülnek ki. (Így
lesz érték a veszendő lécek-
ből, hasítékokból: export-
gyümölcs szállításra veszi
meg a ládákat a külkeres-
kedelem). Egy sablonon áll-
lítja össze serényen, ügyes
kézzel a bedolgozó az új
munkadarabot.

Szép az átlagteljesítme-
nye: 136 százalék.

Nézegetem a szerződést.
„Amennyiben a fenti egy
napi 100 százalékos követel-
ménynek legalább 80 száza-
lékát teljesíti (éves szinten)
és a naptári éven belül leg-
alább 6 hónapos bedolgozó
munkaviszonnyal rendelke-
zik, úgy a vállalat az alábbi
juttatásokat biztosítja...”
És sorjázna egymás után:
alap- és pótszabadság, évi
750 forint értékű természet-
beni fajtuttatás; s természet-
esen az is, hogy a bedolgo-
zóként töltött idő munka-

Péter Istvánné

viszonynak számít, tehát
beleszámít a nyugdíjba is.

1967 októberétől dolgozik
így. Azelőtt: a gyárban.

— Csak mikor a gyerek
beteg lett, cukorbeteg, szá-
moltam le és jöttem el. Na-
gyon pontosan kell neki ét-
kezni, nem lehet cukrosat,
megvan vele a gond, fáradság,
de amúgy szerencsére
jól van.

Képek kerülnek elő; így
derül ki, hogy két fiú van,
Pisti és Jancsi, s hogy ik-
rek. Hetedikes mindkettő.
Segítenének ők is, csak hát
sok a tanulnivaló.

— Általában mikor dolgo-
zik?

— Itt nem dudál a gyár,
ahhoz szabom, ami munkám
van a családdal. Elindítom
őket az iskolába, na mon-
dom, most nyugodtan dol-
gozhatok. Volt aztán úgy is,
hogy megnéztük a tévét, az-
tán nekiláttam, egy óráig
még csináltam. Mikor hogy
alakul. Ha nyolc órát dolgo-
zom, általában megvan a
300 darab.

Alkony utca 10. Kedves,
öszhajú asszony nyit ajtót,
Pintér Istvánné, a Bódisz-
mú Ktsz bedolgozója.

Beljebb tessék. Mutatja,
min dolgozik. Az ő munká-
jához — béléseket készít a
női táskákba — nem szüksé-
ges annyi anyag, akkora
hely: egy jó öreg Singer-
varrógépen sorjázna a vi-
lágosbarna táskabélések.

— Fölragasztani, bepaspzo-
lozni, felvarrni — sorolja a
munkarendet.

— Valamikor önálló női
szabó voltam, betegeskedtem
az epémel, akkor abba-
hagytam. Most már három
éve, hogy jött ez a bedol-
gozás. En mindig szerettem
a munkát, hát mondom,
próbáljuk meg. Azóta ilyen
táskabéléseket csinálók. Elég
jól megy, megkeresem ha-
vonta az 1200—1600 forintot-
mat, mikor hogy.

— Úgy érzem, a tíz évet,
ha az egészség engedi, vé-
gig tudom dolgozni így, ak-
kor aztán kapnék nyugdíjat

Pintér Istvánné

is — medítál a továbbiakról.

— A férjem már nyugdíjban
van, ahhoz a pénzhez is jó
pótlás, amit én megkeresek.

Síman szalad a tű, egy-
máshoz varrja, ami összetar-
tozik. Mind több munkada-
rab kerül a készek közé.

Pintér néni reggeli után
minden hétköznap munká-
hoz lát (most ugyan, vallja
be, kicsit „lazított”; mert
vendégei vannak néhány
napja), aztán a főzés, az
ebéd következik, s délután
1-től újra a munka. Kiala-
kult a ritmus, a tempó:
dolgozik pontosan, szépen,
ahogy várják, ahogyan meg-
szokták tőle.

Két arcot mutattunk be
a sok közül. Szegeden is
szép számmal vannak már
lakások, ahol „albérlésben”
jelen van a gyár, kis műhe-
lyek alakulnak, dolgoznak
azok is, akik különféle kö-
rülmények miatt nem tud-
nának bent a gyárban mun-
kát végezni. S tény, hogy
sem a vállalatok, sem a
vállalkozók nem bánják
meg, kifizető a bedolgozó
rendszer. Erdemes és szük-
séges tehát élni az ilyen le-
hetőséggel is.

Simai Mihály

Program a cigánytelepek megszüntetésére

Tegnap Szegeden ülésezett
a járási tanács végrehajtó
bizottsága. Többek között
megvitatott a szociális kö-
vetelményeknek meg nem fe-
lelő lakótelepek felszámolá-
sának eddigi eredményeit és
a további feladatokat.

A szegedi járási tanács
végrehajtó bizottsága leg-
utóbb 1968. május 30-án
megtartott ülésén foglalko-
zott ezzel a témával, s most
megállapította, hogy ezeken
a telepeken, illetve körülmé-
nyek között, élő lakosok élet,
lakás, munka, egészségügy és
művelődési helyzete nem so-
kat változott, nem tapasztal-
ható jelentékeny előrehala-
dás. A járásban több falu-
ban, így Kiskundorozsmán,
Bakson, Szőregen, Kistele-

ken, Sövényházán található
cigánytelepülések és régi
majorok. Ezeken a helyeken
az épületek állaga rendkívül
rossz, elavult, elhasználódott
már a lakások, házak nagy
többsége. Részletesen meg-
határozta a végrehajtó bi-
zottság, hogy ebben az esz-
tendőben hány lakást építe-
nek és a negyedik ötéves
terv időszakában milyen
arányban, ütemterv szerint
segítenek az itt élő családok-
kon. A telepek felszámolá-
sára több út is kínálkozik.
Mindenestre a várható tel-
jes felszámolásuk időpontja
Kiskundorozsmán 1980, Sö-
vényházán 1980, Kisteleken
1976, Dócon 1975, Bakson
1975, és Szőregen 1974.

Az ifjúság veszi hasznát

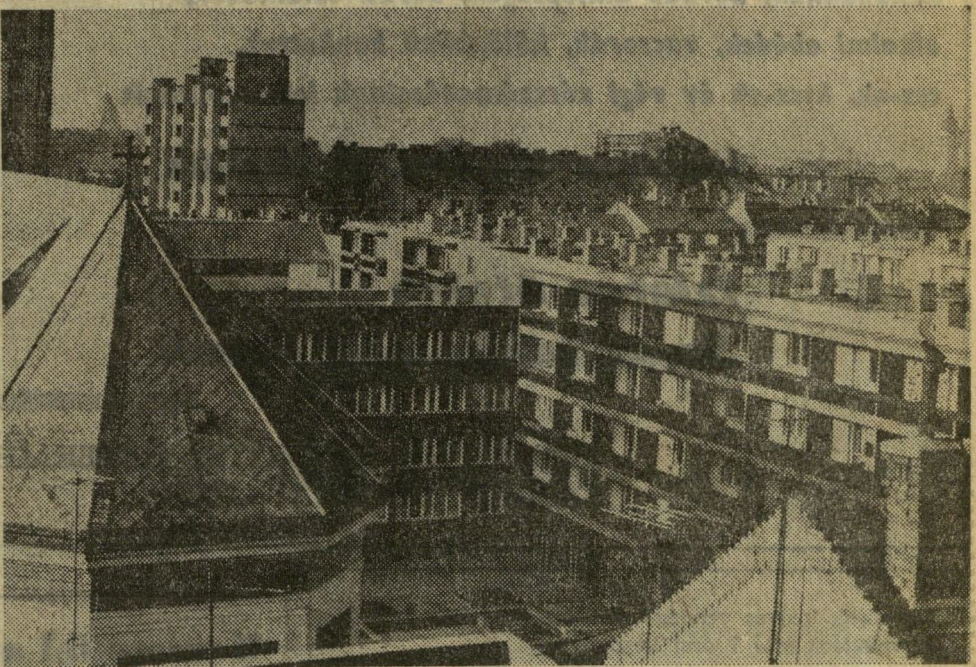
Korábban már írtunk la-
punkban — szinte megne-
vezés nélkül — egy sors-
jegyakcióról, pontosabban:
annak terjesztési módszeré-
ről. Kifogásoltuk azt a gy-
akorlatot, hogy meggyőzés,
megkérdezés és megfelelő
propaganda nélkül gyere-
kekre és szülőkre erőltették
a kisbabot „porciót”. Most
valamivel konkrétabban is
szólhatunk a KISZ Ifjúsági
Táborozási Sorsjátékáról,
amely a maga nemében —
leszámítva a hozzá nem illő
módszert — valóban hasz-
nos az ifjúságnak. Arról
van ugyanis szó, hogy a
sorsjegyek teljes bevételi
árát azoknak a megyéknek,
városoknak és járásoknak
az ifjúságára fordítják, ahol
azokat megvásárolták.

Csongrád megye 200 ezer
darab táborozási sorsjegyet
kapott, melyből Szegednek
84 ezer darab jutott. A
KISZ Központi Bizottsága
utólag 1965-ben kezdemé-
nyezett sorsjegy-akciót. A
mostani bevételéből semmit
nem von el központi célok-
ra.

Igy a jelenlegi sorsjáték
megyei bevételének teljes
összege a KISZ Csongrád
megyei bizottságának ren-
delkezésére áll majd, hogy
ebből az összegből a keze-
lésében levő üdültáborokat
fejlessze, korszerűsítse, vagy
új táborokat építsen. A KISZ
Központi Bizottsága még a
sorsjáték lebonyolításának
költségeit is magára vállal-
ta, így szerencsés esetben a
KISZ Csongrád megyei bi-
zottsága mintegy 800 ezer
forinttal fejlesztheti majd
az üdültáborokat.

Szükséges lett volna mind-
ezt időben elmondani a szü-
lőknek és a fiataloknak,
mert minden bizonnyal ked-
vesebb fogadtatásra találtak
volna a sorsjegyek. Mint-
hogy azonban az akció már-
cius 15-ig tart, még elege-
dő idő áll rendelkezésre ah-
hoz, hogy az Ifjúsági Tábo-
rozási Sorsjáték jegyeit ma-
guk a fiatalok önkéntesen
megvásárolják, illetve meg-
értő és támogató felnőttek-
nek eladják.

Épült: 1957—1969

Az új „palánk”

Az Oskola utca és kör-
nyéke, régi nevén a Palánk,
rekonstrukciós terve 10—12
esztendeje készült el. Az
akkori elképzelések mostan-
ra már csaknem teljesen
megvalósultak. A legjobban
talán a görögkeleti templom

közvetlen környékének ki-
építése sikerült, melynek
építész tervezője Tarnai Ist-
ván volt. A műemléktemp-

lom, a mögötte kialakított
piac és a lakóépületek
remek építészeti együttest
alkotnak, amely Szeged szí-
vében új és a város arcula-
tához mégis tökéletesen il-
leszkedő hangulatot ter-
emt.

SZOMBAT,
1969. FEBRUÁR 1.

DÉLMAGYARORSZAG 5

Vonatösszeütközés a herendi állomáson

Pénteken reggel 7 óra 55-
kor a Szombathely—Buda-
pest között közlekedő gyors-
vonat a herendi vasútállomá-
sán egy rakodó szerel-
vénynek ütközött. A baleset
következtében Kovács Ist-
ván honvéd százados, Tóth
József honvéd főhadnagy,
Barnaki Imre honvéd őrve-
zető, Zaják János honvéd őr-
vezető, Jóna Mihály honvéd,
Szilágyi Károly honvéd, Ka-

szás László honvéd, Sáfár
István honvéd, valamint Né-
meth Béla vonatvezető, mi-
hályházi lakos meghalt. Négy
személy életveszélyes sérü-
lést, 28 súlyos, 27 pedig
könnyű sérülést szenvedett.
A sebesülteket a mentők a
veszprémi kórházba szállították.

A szerencsétlenség körül-
ményeit a Belügyminisztéri-
um szervei a MÁV szakér-
tőivel közösen vizsgálják.